

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

29. Cur negent auxilia Batavi. Eorundem resolutio. Et responsiæ ad
Cæsarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

belli impensas conferent, tanto plus sequentibus annis daturus ex necessitate, neq; in suam laudem, sed ut propria magis saluti consulant.

XXVII. Hæc fere sunt, quæ sua Majestas DD. Ordinibus exponi voluit, quibus addi possent non leves in speciem rationes, quas omitti placuit, ne nimis anxiam oratione dubitasse videretur, an DD. Ordines tam celebre specimen pij & generosi animi, & de amicorum salute solliciti, Orbi Christiano essent daturi.

XXVIII. Quod ad formam, modumq; mittendi subsidij, æquum sanè est, totam hanc rem arbitrio & prudentia DD. Ordinum relinquere, nisi quod fortasse expediat, ut DD. Commissarij cum subscripto Ablegato Cesareo examinent, quâ ratione utiliùs in causam communem, stimulq; cum minore DD. Ordinum dispendio hoc negotium expediri possit.

XXIX. Caterum uti DD. Ordinibus tam honesti facti conscientia, quæ viris fortibus præcipua merces est, sic Majestati suæ, cunctisq; S. Rom. Imperij Principibus æterna superstes erit tanti beneficij memoria, ipsisq; Germanam fidem cura erit, ut apud memores, gratosq; bene collocatum hoc velut æris alieni depositum, DD. Ordines agnoscant.

Quas hæc rationes eò libentiùs inserui, 1664. quod omnem ferè belli Turcici statum complectantur. Non deerat in Hollandiâ privatorum zelus, Christianæ rei auxilia parantium, liberali quadam pronitate. Sed Progent Bavin-
tavi.
glos, Danosq; conversi, exemplar ab iis expectabant, quod ipsi sequerentur. Ne dum,

1664. recusantibus suppetias aliis, Ordines fore succurrerent, in suo *Turcus* Imperio *Batavos* commerciis prohiberet; & solis ita *Britannia* via sterneretur, in tot Provinciis, Regni *mercaturam* faciendi, cum inexplicabili dispendio *Batavæ* nationis. Et *Angli* quidem causati nec *Cæsarem* olim necessitatibus *opitulatum*, nec unquam *Regnorum* restitutionem *Regi* gratulatum fuisse, (quamvis occasione *matrimonij* cum *Lusitanâ*, *Hispæniæ* tunc adhuc hoste, *initi* excusare *Cæsareni* niterentur) auxilia recusabant. Nec aliâ fanè mens *Ordinibus* erat, qui eodem tempore & ab *Anglis* timebant navale bellum, & arma parabant *Monasteriensi*, ex arce *Dyle-riana* deturbando. Tandem igitur *Ablegato* respondent, optasse quidem *Ordines* eorum *temporum*, rerumq; *felicitem*, quâ pro *simulâ* propensione, in *retundendis* *Turcarum* *conatibus*, cum *Rege* imprimis *Britanno* *partiri* licisset *gloriam*, vires quoq; *suas* *Cæsareæ* *Majestatis* ac *Romani* *totius* *Imperij* *bono* *cumulatum* *consecrare*. Sed eam *domi* *palam* esse, *ferre* *necessitatem* *suos*, *suaque* *tuendi*, ac *domatam* *etiam* *Turcicos* *in* *mari* *mediterraneo* *piratas*, ut *Cæsarem* *sperent* *facile* *excusaturum*, quod *nec* *prouitati* *suae*, *nec* *ipsius* *desiderio* *hac* *vix* *possint* *respondere*. Nihilominus *polliceri*, & *continuato* *bello* *tempora* *succefferint* *magis* *secunda*, *certaturos* *cum* *vicino* *Britanniarum* *Rege*.

Forum-
dem re-
solutio.

1664.

Rege, eaq; conjunctim media arrepturos, qui sicut utriq; Statui gloriosa, ita expellendis undequaq; Turcis, & conservando Orbi Christiano utilissima videantur. Rogare Ablegatum, hœc ut sincerè referat, simulq; Remp. affirmet in continuanda cum Casare & Imperio amicitia constantem fore.

Donatum exin aureo torque quingentorum circiter imperialium, & cujus hic annecto formam, onustum papyro in Austriam dimiserunt.

Serenissime ac Potentissime Imperator.

Litteras, quas Vestra Majestas Casarea Et res ad Nos dedit Vienna die 27. Novembris 1663. sponsoria exaratas, in tempore per Illustrem & Magnificum Dominum Comitem de Sintzendorff, Majestatis Vestra Casarea Ablegatum, rectè accepimus, Eundemq; in confessu Nostro perorantem, quæ in mandatis habuit, audivimus. Subinde etiam per Commissarios nostros cum eo egimus; quid verò tandem peractum sit ex eo ipso, & ex responso, quod inscriptis Eidem tradi curavimus, Vestra Sacra Majestas abundè intelliget. Nostrum jam, & in eodem Domino Comite discedente, eximiam in negotiis gerendis prudentiam & dexteritatem, in colloquiis facundiam, in alloquiis comitatem, & singulariter erga Majestatem Vestram Casaream affectum & zelum, mirari & commendare. Talem sanè, quamdiu apud Nos fuit, se gessit, ut ipsum

Rr 5

note

1664. non vehementer amare, & eximias in illo doctus non laudare non possimus. Ut tales sint omnes, qui ad Nos ablegantur Ministri, ex animo optamus. Quare Majestati Vestrae Casareae maximas quas possimus, agimus gratias, quod eorum hunc Nobis omnibus modis gratissimum Nos mittere voluerit; speramus etiam, Eum cum in aulam redierit, de insigni Nostroque Imperium & Casaream Vestram Majestatem affectu ita testaturum, ut de eo nullus dubitandi locus sit reliquus. Itaque, rogamus DEUM Opt. Max. ut Casaream Vestram Majestatem domini Imperij & Orbis Christiani bono seruet incrementum, & innumeris in hostem communem commulet Triumphis.

30. Dum hæc apud Batavos gerebantur, Bernardus Mallingerotius sub Nonas Martias in arce Ottensteinæ vivere desit. Pridiè se ruri adhuc oblectaverat vicinum apud Curionem Paræciæ *Vessemensis*; nec aliquod tam repentinae mutationis signum eo die notaverat Engelbertus *Haverbovius Ottensteinensis* Parochus, quando repertum in secessu sede mortuum nunciârunt. Accepit id *Christophorus Bernardus Ratisbonæ* vultu neque mæsto, neque hilari, gavisus tamen, quod lupulitem generosè semper, lauteque habuisset. Nec enim victus ipsi, amictusque magnate dignus, unquam defuit; & custodia fructus est tam liberali, ut non vicinis tantum con-

Mallingerotius
moritur
Ottensteinæ.